

§. XVII.

Hæc sunt, quibus omnem Sophistarum
peruicaciam retusum iri speramus, nisi sa-
ne omissis istis concertationibus, quod for-
te tutius est, malis istis hominibus versus se-
quentes opponere.

*Quo te ambulando cunque vertas gentium,
Vitare non est disputatorum genus
Procax, proteruum, fastuo sum, garrulum,
Quos pacis hostes ultima hæc ætas tulit:
Qui nocte lucem, nigra vertunt candidis,
Et quæstionum tristitate condidunt
Natas in usum sobrii risus dapes.
Hos nec decorum est, nec tuum refellere.
Tali hoste victo quis triumphus te manet?
Lucante eodem pugna gliscit acrior.
Nec dignitatem fronte ferrea pudor
Expressus auget; claritatem nec dabit
Extorta rixis veritas. In iurgiis
Vicisse nolle, quem queas, victoria est.*

§. XVII.

Refutatio argumenti tertii.

Sequitur tertia obiectio, quæ a nobis
in ultima acie locata est, quod in hac illi,
ut olim Romani in Triariis, præcipuum
causæ suæ ponant præsidium: nam cum
duo